

**Αξιολόγηση εκπαιδευτικού/μέλους ΕΕΠ****Επιλεγμένος Αξιολογούμενος****Όνομα αξιολογούμενου:**

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΓΙΑΝΝΑΤΣΙΚΟΥ

Επιλεγμένος Αξιολογητής**Όνομα αξιολογητή:**

ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΜΑΝΙΑ

Στοιχεία παρακολούθησης διδασκαλιών**Πρακτικό συνάντησης αξιολογητή - αξιολογούμενου:**

ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ Α2 ΓΙΑΝΝΑΤΣΙΚΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΣ ΠΕ70.pdf

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 1η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ 1ης ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΓΙΑΝΝΑΤΣΙΚΟΥ ΠΑΝ. ΠΕ70 Α2.pdf

Ημερομηνία 1ης συνάντησης:

30/04/2025

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 2η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ 2ης ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΓΙΑΝΝΑΤΣΙΚΟΥ ΠΑΝ. ΠΕ70 Α2.pdf

Ημερομηνία 2ης συνάντησης:

09/04/2025

Ερωτήσεις Αξιολόγησης**ΠΕΔΙΟ Α2: ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΚΛΙΜΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΑΞΗΣ/ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ:**

Εξαιρετικός

ΠΕΔΙΟ Α2: ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ

(1*)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(1*) ΤΕΛΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΠΕΔΙΟ Α2' (κατ' εφαρμογή του άρθρου 73, παρ. 4, του Ν. 4823/2021) ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗΣ: ΓΙΑΝΝΑΤΣΙΚΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ – ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΠΕ70 – ΔΑΣΚΑΛΩΝ Σκοπός της αξιολόγησης των εκπαιδευτικών, όπως ορίζεται από τον Ν. 4823/2021 (ΦΕΚ 136/τ.Α') και την αριθμ. 9950/ΓΔ5/2023 ΚΥΑ (ΦΕΚ 388/τ.Β'), είναι η βελτίωση της ατομικής τους απόδοσης και η προαγωγή και βελτίωση της ποιότητας και της αποτελεσματικότητας του παιδαγωγικού, διδακτικού και υποστηρικτικού έργου που προσφέρεται, στο πλαίσιο της δημόσιας εκπαίδευσης, από τις εκπαιδευτικές και υποστηρικτικές δομές. Η παρούσα αξιολογική έκθεση αφορά στην αξιολογούμενη, Κλάδου ΠΕ70 – Δασκάλων, κ. Γιαννάτσικου Παναγιώτα, Εκπαιδευτικό του Ειδικού Δημοτικού Σχολείου Βέροιας. Εστιάζει στο Πεδίο Α2 – Παιδαγωγικό κλίμα και διαχείριση της τάξης. Αρχικά, πραγματοποιήθηκε προαξιολογική συνάντηση στις 10/04/2025, μεταξύ της Μάνια Χρυσούλας (ΠΕ11), Διευθύντριας του Ειδικού Δημοτικού Σχολείου Βέροιας και της αξιολογούμενης, Γιαννάτσικου Παναγιώτας (ΠΕ70) – Δασκάλας, όπου συμφωνήθηκε από κοινού, να πραγματοποιηθούν παρατηρήσεις δύο διδασκαλιών της εκπαιδευτικού, όπως προβλέπεται από το θεσμικό και νομικό πλαίσιο. Σε αυτήν, τέθηκαν οι υπό αξιολόγηση παράμετροι, ιδιαίτερα αυτές που αφορούν την λειτουργία της Ειδικής Αγωγής, με ιδιαίτερη έμφαση στις παιδαγωγικές πρακτικές και τις σύγχρονες παιδαγωγικές προσεγγίσεις της επιστήμης της, για την διδασκαλία των μαθητών και μαθητριών με αναπηρία. Κατά την διάρκεια των δύο (2) διδασκαλιών της αξιολογούμενης (στις 30/04/2025 & 09/05/2025) υπήρξε αποτύπωση των

παραμέτρων που διαμόρφωσαν τα ποιοτικά χαρακτηριστικά του μαθησιακού περιβάλλοντος, της μαθησιακής διαδικασίας και του παιδαγωγικού κλίματος. Μετά την ολοκλήρωση των ενεργειών από την αξιολογούμενη, την υλοποίηση των δύο διδασκαλιών και των συζητήσεων που ακολούθησαν, διαπιστώθηκαν τα εξής: α) Παιδαγωγικό κλίμα και διαχείριση της τάξης: Οι διδασκαλίες, ήταν ιδιαίτερες εξειδικευμένες και κύλησαν μέσα σε ένα άριστο κλίμα. Αυτό αποκτά ιδιαίτερη βαρύτητα, λαμβάνοντας υπ' όψιν το γεγονός ότι, η συγκεκριμένη τάξη απαρτίζεται από μαθητές και μαθήτριες με υψηλό βαθμό ετερογένειας. Η αξιολογούμενη ήταν απόλυτα προετοιμασμένη, τόσο σε επίπεδο επιλογής κατάλληλων εποπτικών μέσων και χρήσης υλικών, όσο και στη χρονική αλληλουχία των δραστηριοτήτων, με σωστή χρήση του χρόνου σε όλη τη διάρκεια του κάθε μαθήματος. Επέδειξε υψηλό επίπεδο γνώσης του αντικείμενου της, ενισχύοντας τη διάδραση εκπαιδευτικού – μαθητών και μαθητών μεταξύ τους πετυχαίνοντας έναν υψηλό βαθμό αλληλεπίδρασης. Το πιο σημαντικό στοιχείο των διδασκαλιών της, ήταν ότι, η αξιολογούμενη είχε μελετήσει άριστα τους/τις μαθητές/-τριες, γνωρίζοντας σε κάθε λεπτομέρεια τις ανάγκες και τις δυνατότητές τους. Το γεγονός αυτό ενισχύονταν από την χρήση εξαιρετικά επιλεγμένου παιδαγωγικού υλικού παραγόμενου εν μέρει από την ίδια, για τις δραστηριότητες – προσαρμοσμένο ακριβώς στις μαθησιακές ανάγκες του/της κάθε μαθητή/-τριας. Από την αρχή της διδασκαλίας ήταν σαφές ότι, αυτή εντάσσεται σε ένα ευρύτερο διδακτικό πλαίσιο, με σύνδεση των εννοιών και του διδακτικού περιεχομένου με προηγούμενη εμπειρία και γνώση. Σε επίπεδο επιλογής κατάλληλων εποπτικών μέσων και χρήσης υλικών, η αξιολογούμενη προετοιμάστηκε άριστα για την διδασκαλία. Συνέδεε, κάθε φορά, το κεντρικό θεματικό της πεδίο με το διδακτικό της αντικείμενο σε όλη τη διάρκεια του μαθήματος, υπό το πρίσμα της χρησιμότητας της διδασκαλίας στις δραστηριότητες της καθημερινής ζωής. Το τελευταίο αποτελεί βασικό ζητούμενο στην εκπαίδευση μαθητών με αναπηρία. Προέτρεπε τους/τις μαθητές/-τριες να συμμετάσχουν στα διδακτικά δρώμενα, ο κάθε ένας με το δικό του δυναμικό και επίπεδο γνώσης. Κανένας μαθητής δεν έμεινε σε όλη τη διάρκεια εκτός του πεδίου, κανένας μαθητής δεν παροπλίστηκε. Το μάθημα δίνονταν σε επίπεδο αντίστοιχο της γνωστικής τους ετοιμότητας, με έναν (από πλευράς παρακολούθησης της διδακτικής πορείας) σπουδαίο τρόπο εναλλαγής στην εκτέλεσή του. Με κεντρικό, θετικό, στοιχείο της διδασκαλίας της την άριστη ανίχνευση του γνωστικού επιπέδου, των συνθηκών, αλλά και των «τρωτών» σημείων και αδυναμιών των μαθητών/-τριών της, η αξιολογούμενη ξετύλιξε μία ευρεία γκάμα δυνατοτήτων της ίδιας ως εκπαιδευτικού. Εναλλάσσονταν με σιγουριά στις ανάγκες του ρόλου της και συντόνιζε τα παιδιά, μεταξύ ήπιας/υποστηρικτικής διδασκαλίας και αυστηρότερης όποτε αυτό απαιτούνταν. Παρείχε σταθερό έδαφος, ώστε να μπορούν να δραστηριοποιηθούν τα παιδιά ενισχύοντας δεξιότητες και καλλιεργώντας σχέσεις αλληλοσεβασμού και αμοιβαίας εμπιστοσύνης. Όλα αυτά συνδέονται άμεσα με την οριοθέτηση των μαθητών/-τριών, κομβικό σημείο της συνολικής και της δια βίου εκπαίδευσης των ατόμων, με αυξημένες ανάγκες υποστήριξης. Κανόνες και ρουτίνες επαναλαμβάνονταν, υπενθυμίζοντας σε όλους το πλαίσιο συμπεριφοράς των μαθητών (αποτελεί το κύτταρο της Ειδικής Εκπαίδευσης). Όχι τιμωρητικά, αλλά ως συνεχής ανάγκη δημιουργίας περιβάλλοντος ασφάλειας, αυτοσυγκράτησης και στοιχείων ανάληψης ευθύνης. Βασική, επίσης, συνθήκη για την ομαλή λειτουργία του τμήματος, της αυτορρύθμισης των μαθητών και της διασφάλισης της εμπιστοσύνης μεταξύ της ομάδας. Εικονογραφημένες καρτέλες στις οποίες τα παιδιά αναφέρονταν σε περίπτωση εκτροπής της συμπεριφοράς, βοηθούσαν την επανατροφοδότησή τους: «δεν χτυπάω», «δεν κάνω κακό στον άλλον», «δεν κάνω κακό στον εαυτό μου», «δεν καταστρέφω αντικείμενα», «κάθομαι ήρεμα». Δημιούργησε ένα ευχάριστο και ασφαλές περιβάλλον για τους μαθητές, με αποτέλεσμα να αυξηθεί θετικά η κοινωνική αλληλεπίδραση και η αίσθηση ψυχολογικής ασφάλειάς τους. Κατά τη διάρκεια του μαθήματος ο μαθητής ήταν «παρών» κάθε στιγμή, τόσο σε ατομικό όσο και σε ομαδικό επίπεδο. Στη διδακτική πορεία κυριάρχησε η συζήτηση που «πατάει» σε προηγούμενη γνώση, η ενίσχυση της λεκτικής επικοινωνίας, η προσπάθεια εμπέδωσης των εννοιών και η παρότρυνση ώστε να εκφραστούν επιθυμίες και ανάγκες, από μαθητές/-τριες με σημαντικές ελλείψεις στην κοινωνική συνδιαλλαγή. Η αξιολογούμενη κατά τη διάρκεια της κάθε διδασκαλίας της: - Διασφάλισε εξ' αρχής την ύπαρξη ενός ήρεμου και οργανωμένου περιβάλλοντος, με ειδική διαμόρφωση του χώρου και περιορισμένους αισθητηριακούς περιπασμούς - Ενεργοποίησε τις προϋπάρχουσες γνώσεις των μαθητών/-τριών, μέσω ερωτήσεων και θετικής ενίσχυσης - Μέσω της σταδιακής παρουσίας των δραστηριοτήτων και της αύξησης του επιπέδου δυσκολίας, κατέστησε κατανοητό το διδακτικό αντικείμενο (διαβάθμιση γνωστικού υλικού σε μικρά βήματα) - Φρόντισε την ενίσχυση της κατανόησης λειτουργικών κοινωνικών καταστάσεων, με την παρακολούθηση κοινωνικών ιστοριών (πολυαισθητηριακή ενεργοποίηση) - Χρησιμοποίησε σύγχρονα διδακτικά εργαλεία (διαδραστικό πίνακα – κατάλληλο εκπαιδευτικό λογισμικό) - Επιμελήθηκε με τον καλύτερο τρόπο την εμπέδωση μέσω επανάληψης - Σχεδίασε και πραγματοποίησε, με εποπτικό υλικό δικής της ιδέας και κατασκευής, ένα πλήρες παιχνίδι ρόλων - Υλοποίησε μεταγνωστικές συνδέσεις των αντικειμένων του μαθήματος, μέσα από συζήτηση και αναστοχασμό – σημαντική στην Ειδική Αγωγή η γνώση που αποκτάται να συνδέεται με πραγματικές καταστάσεις (απόκτηση δεξιοτήτων καθημερινής ζωής) Σε πρώτο πλάνο υπήρξε πάντα η βιωματική εξατομικευμένη/διαφοροποιημένη διδασκαλία, η οποία μετατρέπονταν σε ομαδοσυνεργατική, όταν οι συνθήκες το επέτρεπαν. Με θετικό πρόσημο η, σε υψηλό βαθμό, ετοιμότητα της αξιολογούμενης να προσφέρει εναλλακτικές δραστηριότητες σε κάθε παιδί, όταν ο βραχύς χρόνος συγκέντρωσής του εξαντλούνταν και η, συνεπακόλουθη, νευρικότητά

του δεν του επέτρεπε να συνεχίσει. Παιχνίδι με πλαστελίνη, puzzle, το αγαπημένο τους αντικείμενο ή λίγη ξεκούραση στη γωνιά χαλάρωσης, αποφόρτιζαν την ένταση και επανάφεραν το ρυθμό στο μάθημα και τον προηγούμενο βαθμό δεκτικότητας. Σε όλες τις δραστηριότητες παρούσα η εκπαιδευτικός, με λεκτική και μη λεκτική επικοινωνία, με βλεμματική επαφή θετικής ενίσχυσης ή χαρακτηριστική υπομονή για την αποφυγή δημιουργίας έκρηξης του παιδιού. Έθεσε ένα ασφαλές πλαίσιο λειτουργίας, δημιουργώντας ένα πεδίο δράσης οικειότητας και άνεσης. Η αμοιβαία εμπιστοσύνη, τους έδινε τη δυνατότητα να φέρουν αβίαστα στο προσκήνιο τις δεξιότητες που είχαν ήδη κατακτήσει. Καθοδήγησε τα παιδιά με σιγουριά, δεν άφησε λεπτό ανεκμετάλλευτο, από την αρχή μέχρι το τέλος, όπου οι μαθητές επανατροφοδότησαν την διαδικασία με μικρές ταμπέλες με φατσούλες «μου άρεσε» – «δεν μου άρεσε». β. Αναστοχασμός – Αυτοαξιολόγηση του εκπαιδευτικού: Η αξιολογούμενη, μετά το τέλος της διδασκαλίας της, συζήτησε αναλυτικά με την αξιολογήτρια στο πλαίσιο του αναστοχασμού της διδασκαλίας. Σε ότι αφορά την εξέλιξη του μαθήματός της, έκρινε την διδασκαλία της ως απολύτως ικανοποιητική και υποστήριξε με λεπτομέρεια και επιχειρήματα το κάθε βήμα της. Αναφέρθηκε αναλυτικά, στο παιδαγωγικό κλίμα που επικράτησε και το οποίο περιέγραψε ως πάρα πολύ καλό. Ανέλυσε το ρόλο της και υποστήριξε τις διδακτικές επιλογές της, που είχαν σαν αποτέλεσμα την άφογη συνεργασία, τόσο μεταξύ εκπαιδευτικού – μαθητών, όσο και των μαθητών μεταξύ τους. Δήλωσε απόλυτα ικανοποιημένη, τόσο από την επίτευξη των στόχων της διδασκαλίας όσο και από την χρονική αλληλουχία εκτέλεσης των δραστηριοτήτων στον προκαθορισμένο χρόνο της διδασκαλίας. Οι διδακτικές της πρακτικές προώθησαν το κλίμα αμοιβαίας εμπιστοσύνης και αλληλοσεβασμού, ένα πεδίο ιδιότυπο στο χώρο της Ειδικής Αγωγής με, σχετικά, δυσδιάκριτα χαρακτηριστικά σε μαθητές με αναπηρία. Σύμφωνα με τα λεγόμενά της, η προσπάθειά της για εμπλοκή όλων των παιδιών στη μαθησιακή διαδικασία αποτελεί καθημερινή της μέριμνα. Είναι σταθερά προσανατολισμένη στην υιοθέτηση σύγχρονων διδακτικών προσεγγίσεων που ενισχύουν την ολοένα και μεγαλύτερη συμμετοχή των παιδιών, μέσα από την συνεχή εναλλαγή εξατομικευμένης και συνεργατικής διδασκαλίας, που εμπιρεύουν βιωματική δράση. Ένα δομημένο περιβάλλον μάθησης σε κλίμα ασφάλειας και αποδοχής, είναι ένα ακόμη από τα βασικά ζητούμενα για την ίδια. Το τελευταίο πάντοτε σε συνεργασία και με τις υπόλοιπες ειδικότητες του σχολείου. Ανέφερε ότι, το υλικό για τις διδασκαλίες της είναι κάτι που την απασχολεί διαρκώς και ότι, επιδιώκει να το δημιουργεί η ίδια, σε συνεργασία με συναδέλφους καλλιτεχνικών ή θεατρικής αγωγής, με βάση τις ανάγκες των παιδιών. Η ένταξη πολλών μέσων στη διδασκαλία της, δημιουργεί, επίσης, μία αποτελεσματικότερη απόκριση των μαθητών/-τριών. Θεώρησε αποτελεσματικές τις παιδαγωγικές πρακτικές που εφαρμόστηκαν, καθώς δεν εμφανίστηκαν ιδιαίτερα προβλήματα, ώστε να χρειαστεί να γίνουν αλλαγές ή επαναπροσδιορισμοί στην διδασκαλία. Μικρά ζητήματα που παρουσιάστηκαν από την συμπεριφορά «είναι μέσα στο πρόγραμμα», καθώς η διάθεση των μαθητών μπορεί να μεταβληθεί από διαφορετικές αιτίες. Άλλωστε εμπειρικά γνωρίζει πλέον τον περιορισμένο χρόνο συγκέντρωσης του κάθε παιδιού και, συνεπακόλουθα, προσαρμόζει τις δραστηριότητές της. Στο πλαίσιο της ανατροφοδότησής της, η αξιολογούμενη άκουσε με ειλικρινές ενδιαφέρον την αξιολογήτρια, αναφορικά με την το μαθησιακό περιβάλλον και την συνολική διδακτική και μαθησιακή διαδικασία. Συζητήθηκε η συνολική δομή και η εφαρμογή της διδασκαλίας που ανέπτυξε. Επισημάνθηκε η ανάγκη συνεχούς κριτικής αναζήτησης εκπαιδευτικών πρακτικών, από μέρος της αξιολογούμενης, και εμπλουτισμού αυτών που ήδη εφαρμόζονται. Το προσδοκώμενο αποτέλεσμα θα ήταν η βελτίωση του τρόπου με τον οποίο προσλαμβάνει ο/η κάθε μαθητής/-τρια το διδακτικό της έργο. Επιπρόσθετα, να δίνεται προτεραιότητα σε πρακτικές που προορίζονται στοχευμένα για την βελτίωση των δυσκολιών του/της – διάσταση της διαφοροποιημένης διδασκαλίας. Η ενίσχυση της αυτονομίας του παιδιού, μέσω συνεχούς συνεργασίας και κατευθυντήριων γραμμών προς την οικογένεια, αποτελεί ένα ακόμη σημαντικό ζητούμενο για τον εκπαιδευτικό της Ειδικής Αγωγής. Επιπλέον, η ενδυνάμωση του τρίπτυχου «Σχολείο – Οικογένεια – Κοινωνία» και η διαρκής προσπάθεια για τη δημιουργία κουλτούρας συμπερίληψης. Τέλος, αναφορά έγινε και στην ανάγκη διεπιστημονικής προσέγγισης από όλους τους εμπλεκόμενους, στην διδασκαλία του κάθε παιδιού, στη Σχολική Μονάδα Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης. Λαμβάνοντας υπ' όψιν: α.) την αποτύπωση της 1ης και 2ης διδασκαλίας της εκπαιδευτικού και τις αντίστοιχες συνοπτικές εκθέσεις αποτίμησης, β.) τα συνεκτιμώμενα στοιχεία της έκθεσης αυτοαξιολόγησης της, γ.) τις αναλυτικές συζητήσεις στο πλαίσιο αναστοχασμού της κάθε διδασκαλίας, δ.) την συνολική καθημερινή συνεργασία μας στο σχολικό πλαίσιο, αναφέρουμε ότι, στο Πεδίο – Α2' το έργο της εκπαιδευτικού Γιαννάτσικου Παναγιώτας (ΠΕ70) – με Α.Μ. 707579 αξιολογείται ως: «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟ». Βέροια, 09/05/2025 Η Αξιολογήτρια Μάνια Χρυσούλα